

Woordje van de voorzitter

Lieve mensen,

Als ik dit schrijf, is het alweer de vijfde nieuwsbrief van het koor. Nummer 4 heb ik gemaakt in mei, toen we nog in de veronderstelling waren dat na de zomervakantie alles weer een beetje normaal zou worden. Dat we weer samen konden zingen en niet meer die 1,5 meter afstand hoefden te houden, waardoor we elkaar weer mochten aanraken, een hand geven of zelfs knuffelen. Nou, we weten nu wel beter. We leven in een vreemde tijd.

In tegenstelling tot andere jaren zullen we deze Kerst in kleine kring moeten vieren, KERSTMIS, HET feest van dichtbij en samen: elkaar ontmoeten en met liefde en warmte elkaar vasthouden, kan nog steeds niet.

Ook wij missen elkaar en het samen zingen. Dit jaar dus geen kerstmarkt, waar het koor altijd aan heeft meegeholpen, geen kerstconcert, geen opluistering in een zorgcentrum. Ook hebben de bisschoppen besloten dat de nachtmissen niet door zullen gaan. Dat was toch altijd een van de hoogtepunten voor ons koor met vaak een bijzondere opluistering van de mis. Ik luister nog vaak op YouTube naar de uitvoering van de mis van Jenkins. Prachtig!

Dat wij dit met ons koor hebben kunnen uitvoeren. Sommigen waren ietwat beducht maar de reacties van de mensen in de kerk, nadat we de eerste keer het Sanctus gezongen hebben, was overweldigend.

Ja, het kerstgevoel zullen we op een andere manier moeten zien te krijgen met elkaar.

Iedereen heeft of in elk geval hebben heel veel mensen hun huis binnen maar ook buiten met lichtjes en kerstbomen versierd; de kerstkaarten vinden weer de weg naar de brievenbussen.

Beeldbellen, facetimen of videobellen, wie had daar een jaar geleden aan gedacht? Laat staan al gedaan! Dit werd alleen bij bedrijven en in de zorg mondjesmaat toegepast.

Nu is het niet meer weg te denken in het leven met elkaar. Zelfs onze kleinkinderen groeien er mee op en weten feilloos opa en oma te verrassen en te amuseren. Zo houden we contact en verliezen ons niet uit het oog.

Belangrijk in deze tijd is dat je toch een positieve kijk op het leven houdt. Doe eens iets voor een ander. Of stuur eens een dankbaarheidsbriefje aan iemand die in je leven een belangrijke rol speelt. Kleine gebaren kunnen net het verschil maken; ze zorgen ervoor dat je ook in deze moeilijke tijd geluk kunt ervaren.

Ik wens iedereen een fijn en sfeervol kerstfeest en alles wat je blij maakt en waar je van houdt, dat zijn mijn nieuwjaarswensen voor jullie.

Marij – december 2020

Kerstwens

*als ik een
wens mocht
doen voor het
nieuwe jaar
dan wens ik
dat we samen
kunnen zijn,
gezellig bij
elkaar*

**Geniet,
dans,
straal.**

**Kies er
eentje uit,
maar doe**

**ze in
2021**

Allemaal!

In deze tijd van cadeautjes geven het volgende verhaal . . .

Cadeautje in verguld papier. . . .

Enkele jaren geleden strafte een vader zijn driejarig dochttertje omdat zij overbodig gebruik had gemaakt van mooi verguld papier.

Geld was er niet in overvloed en hij kon niet verdragen dat zij dit duur papier gebruikte om een cadeautje in te pakken en onder de kerstboom te leggen.

De volgende morgen bracht het kindje het verguld cadeautje naar haar vader en zei: "Hier, papa, voor jou !"

Met stomheid verslagen en aangegrepen door het voorval, zei de vader dat hij spijt had van zijn reactie de dag ervoor. Het dochttertje aanvaardde zijn excuses maar al te graag.

Hij opende de doos, maar ontdekte dat er in de doos helemaal niets inzat.

Hij schreeuwde naar haar: "Weet je dan niet dat het heel wreed is om iemand een leeg cadeau te geven, er moet altijd iets in de doos zitten !"

Het meisje kreeg tranen in de ogen en zei: "Maar papa, de doos is niet leeg, ik heb haar gevuld met kusjes, enkel voor jou !".

De vader was volledig van de kaart en omarmde zijn dochter, hopen dat zij hem ooit zijn opwindende reactie zou kunnen vergeven.

Enige tijd later, wordt het meisje door een ziekte getroffen en sterft. De vader heeft de doos nog steeds bij zich, dichtbij zijn bed.

Elke keer dat het verdriet de overhand neemt, neemt hij de doos vast en neemt een "verbeelde" kus uit de doos en herinnert zich aan de liefde dat zijn dochter in het cadeau had gestoken.

Tot slot herinnert ons dit verhaal aan het feit dat iedereen - als mens - zo een vergulde doos zou moeten bezitten, vol met onvoorwaardelijke liefde en kusjes van onze familie en vrienden.

Berg iedere dag in dit doosje, een mooi moment of een dierbare herinnering op. Gebruik deze dan in moeilijke tijden en je zult voelen dat dit dan ongekennde krachten zal geven.

Dit wens ik je:

. . . een warme plek . . .

en mensen die je alles waard zijn . . .

. . . Geestdrift te over

. Een lied in je hart . . .

. . . Goedheid die beantwoord wordt . . .

Een weg bezaaid met stil geluk

. . . en met fonkeling van sterren . . .

